

»Det skal du virkelig ikke tage dig nær. Vi er næsten færdige. Men vi begyndte ogsaa Klokken fem i Morges. Det skal netop være dejligt at hvile Benene lidt.«

Mens Meta var borte, saae Jytte sig om i Havestuen, der tillige var Familjens Dagligværelse. Døren til Doktorens Stue ved Siden af stod aaben. Udstyret i begge Værelserne var holdt i gammeldags Bondestil. Høje, mørkfarvede Paneler med en fast Bænk langs den ene Side. Hvidtede Vægge. Rødbejsede Møbler. Ingen Gardiner eller Portierer. Bare en gul Kappe over Vinduerne. Umagelige Stole med Straasæder.

»Dette her har du ikke selv fundet paa,« sagde hun, da Veninden kom tilbage — og hun saae, at Meta havde benyttet Lejligheden til at skifte Kjole. »Det er altsaa din Mands Smag.«

»Ja, det er det. Hvad synes du om det?«

»Jo, her er hyggeligt,« sagde hun men vidste ikke selv, om hun ogsaa mente det. Hun følte sig paa fremmed Jordbund her og var usikker.

I nogen Tid sad de nu uforstyrret og talte om fælles Veninder, deres Giftermaal og Skilsmitter og de andre mer og mindre selvforskyldte Ulykker, der havde ramt de fleste af dem. Meta havde trukket en stor Sykurv med Stoppesager hen foran sig. Hun var ikke vant til at sidde ledig og kom derfor i For-